

De aanpak van Jeugdbescherming

Jeugdbescherming werkt op basis van een hulpverleningsplan of plan van aanpak, dat zoveel mogelijk *in overleg met de jeugdige en ouders* is opgesteld en aansluit bij de behoeften van de jeugdige. Het plan moet binnen zes weken worden vastgesteld en, als nodig, binnen 14 dagen schriftelijk worden vastgelegd. Dit artikel zorgt ervoor dat het hulpverleningsproces goed wordt afgestemd op de *behoefte van het kind*, met voldoende betrokkenheid van de ouders ([art. 4.1.3 JW](#)).

Het beleid is gericht op preventie, vroegtijdige hulp, en het versterken van de eigen kracht van jeugdigen en hun ouders. Dit gebeurt door het bevorderen van een goed opvoedklimaat, het versterken van opvoedvaardigheden, het bieden van integrale hulp bij complexe problemen, en het betrekken van de familie bij het hulpverleningsproces. Het beleid richt zich dus niet alleen op het bieden van hulp als problemen zich voordoen, maar ook op het voorkomen van problemen en het *versterken van de zelfstandigheid* van ouders en kinderen ([art. 2.1 JW](#)).

De aangewezen vorm van jeugdhulp houdt redelijkerwijs rekening met behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige en zijn ouders, en de godsdienstige gezindheid, de

levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en zijn ouders ([art. 2.3 JW](#)).

Volgens [Artikel 4.1.1 van de Jeugdwet](#) Jeugdbescherming hulp bieden die *veilig, doeltreffend, doelmatig, cliënt gericht is en afgestemd zijn op de werkelijke behoeften* van de jeugdige of ouder. Ze moeten voldoende en gekwalificeerd personeel en middelen hebben en hun organisatie moet helder en effectief functioneren.

De ouders hebben de plicht en het recht om hun kinderen te verzorgen en op te voeden, met aandacht voor zowel lichamelijk als geestelijk welzijn. Na een scheiding of beëindiging van een relatie, *blijft het recht op gelijke verzorging en opvoeding voor beide ouders bestaan*, mits praktische belemmeringen dit tijdelijk in de weg staan. In die gevallen kunnen ouders afspraken maken die rekening houden met deze omstandigheden. Het artikel benadrukt ook dat ouders de ontwikkeling van de band tussen het kind en de andere ouder moeten bevorderen ([art. 1:247 BW](#)).

Elk kind heeft het recht op *omgang met zijn ouders*, zelfs als de ouder geen gezag heeft. De rechter kan een regeling voor omgang vaststellen of het recht op omgang ontzeggen, maar alleen als dit nodig is om het

welzijn van het kind te beschermen. Het ontzeggen van omgang kan alleen gebeuren als ([art. 1:377a BW](#)): (1) Omgang ernstig nadeel zou opleveren voor de ontwikkeling van het kind. (2) De ouder of betrokkene ongeschikt is voor omgang. (3) Het kind (vanaf 12 jaar) ernstige bezwaren heeft tegen omgang. (4) Omgang in strijd is met andere zwaarwegende belangen van het kind.

Jeugdbescherming zorgt ervoor dat de minderjarige en de ouder(s) de *benodigde hulp* krijgen om bedreigingen voor de ontwikkeling van het kind weg te nemen, en probeert de ouders zoveel mogelijk *zelf verantwoordelijk te maken* voor de opvoeding van hun kind. Daarnaast richt Jeugdbescherming zich op het vergroten van de zelfstandigheid van het kind, indien dit mogelijk is, en het *bevorderen van de gezinsband tussen het kind en de ouder(s)* met gezag. Het doel is om de ontwikkeling van het kind te ondersteunen en de betrokkenheid van de ouders te versterken ([Art. 1:262 BW](#)).

Youri Hazeleger
joet@joet.nl